

PACZUSKI
TAUDUL

PRZEKRÓJ PODATKOWY

20.03.2023 r.

KOMENTARZE EKSPERTÓW WS. NAJWAŻNIEJSZYCH WYROKÓW/ INTERPRETACJI

SPIIS TREŚCI

Opodatkowanie VAT transakcji dostawy towarów na rzecz podmiotu podszywającego się pod kontrahenta spółki, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 17 lutego 2023 r., sygn. 0112-KDIL1-3.4012.9.2023.1.KK _____ 3

Konsekwencje rozszerzenia unijnej listy rajów podatkowych w zakresie cen transferowych, aktualizacja listy rajów podatkowych na skutek decyzji Unijnej Rady ds. Gospodarczych i Finansowych z 14 lutego 2023 r. _____ 4

Opodatkowanie VAT transakcji dostawy towarów na rzecz podmiotu podszywającego się pod kontrahenta spółki, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 17 lutego 2023 r., sygn. 0112-KDIL1-3.4012.9.2023.1.KK

Spółka we wniosku o interpretację wskazała, że dokonała dostawy towarów, w ramach której nastąpił wywóz towarów z Polski na terytorium innego państwa członkowskiego UE (Francja). Jak wynika z opisu stanu faktycznego Spółka otrzymała zamówienie na swoje towary od osoby przedstawiającej się jako przedstawiciel podmiotu „B” z Wielkiej Brytanii. Przed realizacją pierwszej dostawy kontrahent poinformował, że dostawa winna być dokonana dla podatnika podatku od wartości dodanej zarejestrowanego we Francji, tj. innego podmiotu „C” we Francji. Podany numer VAT UE był aktywny w systemie VIES. Uzgodnienie dotyczące miejsca dostawy zostało na 7 dni przed wysyłką zmienione w korespondencji e-mailowej przez osobę, która wcześniej składała zamówienie. Pierwsza dostawa została wysłana do Francji. Przed wysłaniem kolejnej dostawy spółka wystąpiła do kontrahenta o dokonanie płatności, ale w odpowiedzi otrzymała informację, że płatność zostanie dokonana dopiero po wysyłce kolejnych dostaw. Spółka zdecydowała o wstrzymaniu dalszych dostaw. Od tego czasu osoba zamawiająca przestała odbierać telefony od pracownika działu sprzedaży oraz nie odpowiadała na korespondencję e-mailową. Wnioskodawca wysłał do głównej siedziby spółki „B” w Wielkiej Brytanii wezwanie do zapłaty, otrzymując w odpowiedzi pismo z informacją, iż nic nie wiadzą o zamówieniu. W konsekwencji, Spółka złożyła do Prokuratury Rejonowej zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa wyłudzenia. W toku prowadzonego postępowania nie wykryło sprawców i zostało ono umorzone.

Wobec powyższego, Spółka zapytała Dyrektora KIS czy w zaistniałym stanie faktycznym, doszło do dostawy towarów opodatkowanej podatkiem od towarów i usług?

Spółka powołując się na wcześniejsze orzecznictwo TSUE i sądów administracyjnych stanęła na stanowisku, że w przypadku oszustwa, którego skutkiem była kradzież jej towaru nie doszło do dostawy towarów opodatkowanej VAT.

Dyrektor KIS nie zgodził się ze stanowiskiem Spółki i uznał, że mimo zaistniałego oszustwa spełnione są wszystkie przesłanki do uznania tej czynności za wewnątrzwspólnotową dostawę towarów opodatkowaną VAT.

Komentarz eksperta

Prezentowane przez Dyrektora KIS stanowisko jest zdecydowanie niekorzystne z perspektywy podatników, którzy mogą paść ofiarą podobnych sytuacji związanych z kradzieżą towarów lub oszustwem wynikającym także z globalizacji oraz elektronizacji rynków gospodarczych. W szczególności uznanie organu, że mimo zaistniałego oszustwa i kradzieży towarów należy traktować to zdarzenia jako przeniesienia prawa do rozporządzania towarem jak właściciel.

Niemniej jednak, odmienne, korzystne z perspektywy podatników stanowisko prezentują sądy administracyjne. Przykładowo WSA w Krakowie w wyroku z 26 stycznia 2023 r. (sygn. I SA/Kr 1154/22) uznał, że nie można w podobnej sytuacji mówić o tym, że doszło do przeniesienia prawa do rozporządzania towarem jak właściciel na rzecz oszusta, co jest warunkiem wystąpienia odpłatnej dostawy towarów opodatkowanej VAT. W tej sytuacji bowiem podatek nie nosi się z zamiarem oddania takiego prawa na rzecz oszukującego go podmiotu, tylko na rzecz nabywcy, który jest wskazywany w dokumentach.

Inna klasyfikacja takich wydarzeń prowadziłaby do niesłusznego obciążenia podatkiem VAT należnym sprzedawcy, który jak można się spodziewać nie otrzyma zapłaty za swoje towary.

W mojej ocenie, słuszne jest stanowisko, że w podobnej sytuacji nie dochodzi do odpłatnej dostawy towarów na gruncie VAT. Ponadto, zdarzenia takie nie powinny niweczyć prawa podatnika do odliczenia VAT związanego z tymi towarami. Zgodnie z zasadą ogólną prawo do odliczenia przysługuje podatnikom, którzy będą wykorzystywać towary do czynności opodatkowanych. Taki też zamiar cały czas ma podmiot, który zostanie oszukany, bowiem jego działania skierowane się na dokonanie sprzedaży na rzecz realnego nabywcy w wyniku czynności opodatkowanej VAT.

KONRAD SZYMALA
STARSZY KONSULTANT

Konsekwencje rozszerzenia unijnej listy rajów podatkowych w zakresie cen transferowych, aktualizacja listy rajów podatkowych na skutek decyzji Unijnej Rady ds. Gospodarczych i Finansowych z 14 lutego 2023 r.

W dniu 14 lutego 2023 r. Unijna Rada ds. Gospodarczych i Finansowych (ECOFIN) podjęła decyzję o wpisaniu Federacji Rosyjskiej do unijnego wykazu państw niechętnych współpracy do celów podatkowych, a w dniu 21 lutego 2023 r. w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej opublikowana została zaktualizowana unijna lista rajów podatkowych. Razem z Federacją Rosyjską do europejskiej listy rajów podatkowych dołączyły również Brytyjskie Wyspy Dziewicze, Kostaryka i Wyspy Marshalla. Lista obejmuje obecnie 16 jurysdykcji.

Komentarz eksperta

Rozszerzenie unijnej listy rajów podatkowych niesie ze sobą szereg konsekwencji podatkowych. W ramach niniejszego komentarza skupiono się na skutkach na gruncie przepisów w zakresie cen transferowych.

Należy podkreślić, iż aktualizacja listy jurysdykcji niechętnych współpracy do celów podatkowych nie oznacza automatycznie rozszerzenia polskiej listy krajów stosujących szkodliwą konkurencję podatkową do której odnoszą się krajowe regulacje w zakresie cen transferowych. Unijny wykaz rajów podatkowych funkcjonuje bowiem niezależnie od polskiej listy rajów podatkowych określonej w *Rozporządzeniach Ministra Finansów z dnia 28 marca 2019 r. w sprawie określenia krajów i terytoriów stosujących szkodliwą konkurencję podatkową* (Dz.U. z 2019 r. poz. 599 i poz. 600). Tym samym, na tym etapie **decyzja Rady Unii Europejskiej nie wywołuje bezpośrednich skutków w zakresie polskich regulacji dotyczących cen transferowych.**

Tym niemniej, jeżeli polski ustawodawca podąży za przykładem Unii Europejskiej i zaktualizuje polską listę krajów stosujących szkodliwą konkurencję podatkową,

która finalnie obejmie również Federację Rosyjską, w obszarze cen transferowych pojawią się istotne konsekwencje podatkowe, w tym:

- obowiązek dokumentacyjny zaistnieje również w przypadku realizacji transakcji z podmiotami niepowiązanymi mającymi miejsce zamieszkania, siedziby lub zarządu w Rosji (po przekroczeniu ww. progów);
- obniżone zostaną progi dokumentacyjne dla transakcji realizowanych z podmiotami mającymi miejsce zamieszkania, siedziby lub zarządu w Rosji (w przypadku transakcji z rajami podatkowymi limit dla transakcji finansowych wynosi 2 500 000 zł, a dla transakcji innych niż transakcje finansowe próg dokumentacyjny wynosi 500 000 zł).

Dopóki jednak zmiany te nie zaszły a Federacja Rosyjska pozostaje poza polskim wykazem rajów podatkowych, podatników realizujących transakcje z podmiotami powiązanymi z tej jurysdykcji nadal obowiązują standardowe limity transakcyjne (tj. 10 000 000 zł - w przypadku transakcji towarowej oraz transakcji finansowej, 2 000 000 zł - w przypadku transakcji usługowej oraz innej transakcji niż wyżej wymienione), a transakcje realizowane z podmiotami niepowiązanymi z Rosji nie podlegają, co do zasady, obowiązkowi dokumentacyjnemu (o ile ich warunki nie zostały narzucone lub ustalone w wyniku powiązań).

Należy zatem bacznie obserwować czy w najbliższej przyszłości Federacja Rosyjska zostanie uznana przez polskiego ustawodawcę za raj podatkowy, mając na względzie implikacje podatkowe jakie może nieść za sobą aktualizacja polskiej listy rajów podatkowych na gruncie regulacji w zakresie cen transferowych.

JOANNA BIAŁOBRZEWSKA
DORADCA PODATKOWY

WYBÓR ORZECZEŃ SĄDÓW ADMINISTRACYJNYCH ORAZ TSUE:

SPIIS TREŚCI

Kwestia obowiązku pobrania podatku u źródła w związku z wypłatą odsetek od euroobligacji na rzecz niezidentyfikowanych inwestorów, wyrok NSA z 8 marca 2023 r., sygn. II FSK 2110/20	6
Wynagrodzenie za korzystanie ze znaku towarowego ujęte w cenie nabywanych przez spółkę towarów podlega opodatkowaniu w Polsce podatkiem u źródła, wyrok NSA z 7 marca 2023 r., sygn. II FSK 2034/20	6
Uprawnienie PGK do odliczenia kosztów kwalifikowanych ponoszonych w ramach działalności B+R, realizowanej przez spółki tworzące PGK, wyrok NSA z 7 marca 2023 r., sygn. II FSK 2111/20	6
Kwestia oceny czy prace rekultywacyjne dokonywane przez spółkę czeską w Polsce konstytuują powstanie zakładu na gruncie ustawy CIT, wyrok WSA w Warszawie 9 marca 2023 r., sygn. III SA/WA 1967/22	6
Przesłanki uznania spółki za spółkę holdingową w świetle art. 24m pkt 2 ustawy CIT, wyrok WSA w Poznaniu 10 marca 2023 r., sygn. I SA/PO 834/22	7
Kwestia zaliczenia kosztów finansowania dłużnego do kosztów uzyskania przychodów na podstawie art. 15c ust. 18 ustawy CIT, w sytuacji gdy uprawnienie to powstało u spółki, która następnie weszła w skład PGK, wyrok WSA w Gdańsku 8 marca 2023 r., sygn. I SA/GD 1329/22	7

Kwestia obowiązku pobrania podatku u źródła w związku z wypłatą odsetek od euroobligacji na rzecz niezidentyfikowanych inwestorów, wyrok NSA z 8 marca 2023 r., sygn. II FSK 2110/20

Pogląd, że tożsamość podatnika musi być znana, aby potrącenie (pobranie) podatku od podatnika mogło się urzeczywistnić nie jest wpisana w regulację art. 26 ust. 1, ust. 2e i ust. 2l ustawy CIT. Istotne znaczenie ma to, że tak jak mówi art. 26 ust. 1 ustawy CIT, dochodzi do wypłat z określonego tytułu i ich wysokość jest taka jak w ust. 1 lub w ust. 2e. Zgodnie natomiast z art. 26 ust. 2l ustawy CIT jeżeli nie można ustalić wysokości należności wypłaconych na rzecz tego samego podatnika, domniemywa się, że przekroczyła ona kwotę, o której mowa w ust. 2e. Obowiązki płatnika są jasno określone: ma on pobrać podatek czy to ze stawką maksymalną/najwyższą czy to ze stawką zryczałtowaną. Instytucja płatnika jest przez polskiego ustawodawcę wprowadzona jako gwarancja efektywności poboru podatku i przywołane przepisy mają temu służyć. To, że obowiązek podatkowy w świetle również polskiej ustawy podatkowej ciąży ewentualnie również na samych podatnikach, to nie jest argument dostateczny do tego aby te obowiązki zdjąć z płatnika. W konsekwencji nie ma przeszkód do tego, aby bank pobierał jako płatnik podatek również w sytuacji, kiedy tożsamość beneficjentów płatności jest dla niego nie do ustalenia. Te obowiązki instrumentalne, których niemożność wykonania akcentował bank, schodzą na dalszy plan wobec zasadniczego i podstawowego obowiązku, jakim jest zapewnienie efektywności poboru, którą to ma realizować ustanowienie instytucji płatnika i przepisy z art. 26a ustawy CIT.

Wynagrodzenie za korzystanie ze znaku towarowego ujęte w cenie nabywanych przez spółkę towarów podlega opodatkowaniu w Polsce podatkiem u źródła, wyrok NSA z 7 marca 2023 r., sygn. II FSK 2034/20

W niniejszej sprawie mamy do czynienia z dwoma różnymi już rodzajowo czynnościami - nabyciem przez spółkę towaru z jednej strony oraz nabyciem prawa do znaku towarowego. Należy zatem zgodzić się z organem, że opłata za prawo do korzystania ze znaków towarowych nie jest elementem świadczenia głównego i jego znaczenie nie jest znikome — jest to odrębny element umowy. Organ prawidłowo więc skonstatował, że kwota uiszczona przez spółkę za prawo do znaku towarowego jest opłatą licencyjną, która dla podmiotu udostęp-

niającego ten znak stanowi przychód z opłat licencyjnych, zgodnie z art. 12 polsko-szwajcarskiej UPO, co w efekcie prowadzi do zastosowania art. 21 ust. 1 w zw. z ust. 2 ustawy CIT.

Uprawnienie PGK do odliczenia kosztów kwalifikowanych ponoszonych w ramach działalności B+R, realizowanej przez spółki tworzące PGK, wyrok NSA z 7 marca 2023 r., sygn. II FSK 2111/20

Organ uzależniając prawo PGK do ulgi B+R od wyniku ekonomicznego poszczególnych spółek (tj. od tego, czy one same odniosły dochód, czy stratę), zignorował odrębność i wyłączność podatkową grupy. PGK jako podatnik zachować powinna wszystkie te uprawnienia każdego innego podatnika, jakie wynikają z faktu ponoszenia wydatków kwalifikowanych na działalność B+R. Dlatego w odniesieniu do grupy jako podatnika nie mogą mieć zastosowania przepisy odnoszące się do spółek, które „normalnie” mają status podatnika, ale w ramach PGK status ten tracą. Podobną argumentację należy zastosować w odniesieniu do prawa do zastosowania ulgi B+R w sytuacji, gdy koszty kwalifikowane ponoszone są na zlecenie innej spółki grupy, niż spółka, która koszty te ponosi i realizuje działalność B+R.

Kwestia oceny czy prace rekultywacyjne dokonywane przez spółkę czeską w Polsce konstytuują powstanie zakładu na gruncie ustawy CIT, wyrok WSA w Warszawie 9 marca 2023 r., sygn. III SA/WA 1967/22

Pomimo pewnych wątpliwości odnośnie do stanu faktycznego, należy przyjąć korzystne stanowisko dla spółki czeskiej i uznać, iż w przedmiotowej sprawie mamy do czynienia z rodzajem placu budowy w rozumieniu umowy polsko-czeskiej UPO. Spółka wykazała, że w prawie unijnym prace rekultywacyjne są ewidentnie elementem prac budowlanych. Po zakończeniu budowy, szczególnie dotyczącej takiej dużej inwestycji budowlanej, prace rekultywacyjne w pewnym sensie są takim zakończeniem inwestycji. Zatem, z uwagi na okoliczność, iż okres faktycznego wykonywania przez spółkę prac na wskazanej budowie nie przekroczył 12 miesięcy i został zakończony protokołem odbioru, a pozostałe do wykonania prace nie mają charakteru budowlanego, a jedynie ogrodnicze, nie stanowi ona zakładu zagranicznego w rozumieniu art. 4a pkt 11 lit. b ustawy CIT w zw. z art. 5 polsko-czeskiej UPO, a zatem nie powoduje obowiązku opodatkowania dochodów z tej budowy w Polsce.

**Przesłanki uznania spółki za spółkę holdin-
gową w świetle art. 24m pkt 2 ustawy CIT,
wyrok WSA w Poznaniu 10 marca 2023 r.,
sygn. I SA/PO 834/22**

Nie można zaakceptować stanowiska organu, że warunki, o których mowa w art. 24m pkt 2 lit. b-e ustawy CIT powinny być spełnione przez cały okres wskazany w art. 24m pkt 2 lit. a ustawy CIT. Roczny termin, o którym mowa w ostatnio wymienionym przepisie został sformułowany jedynie w odniesieniu do wymogu nieprzerwanego, bezpośredniego posiadania na podstawie tytułu własności co najmniej 10% udziałów (akcji) w kapitale spółki zależnej. Przepis art. 24m pkt 2 ustawy CIT został skonstruowany na zasadzie wyliczenia w lit. a-e i przepis ten nie kończy się częścią wspólną, która miałaby zastosowanie do wszystkich liter, o których mowa w tym przepisie. Warunek dotyczący co najmniej jednego roku występuje tylko i wyłącznie w odniesieniu do pierwszego warunku, o którym mowa w literze a. A więc tylko do warunku posiadania nieprzerwanie, bezpośrednio na podstawie tytułu własności co najmniej 10% udziałów (akcji) w kapitale spółki zależnej.

Opisane przez spółkę dane wynikające z raportu otrzymanego z KDPW świadczą o tym, że raport ten jest niewystarczający do spełnienia warunku, o którym mowa w art. 24m pkt 2 lit. e ustawy CIT. Powyższy warunek jest spełniony dopiero w sytuacji gdy udziałowiec (akcjonariusz) mający siedzibę lub zarząd lub zarejestrowany lub położony na terytorium lub w kraju: i) wymienionym w przepisach wydanych na podstawie art. 11j ust. 2, ii) wskazanym w unijnym wykazie jurysdykcji niechętnych współpracy do celów podatkowych przyjmowanym przez Radę UE, o którym mowa w art.

86a § 10 pkt 1 OP, iii) z którym Polska nie ratyfikowała umowy międzynarodowej, w szczególności UPO, albo UE nie ratyfikowała umowy międzynarodowej, stanowiącej podstawę do uzyskania od organów podatkowych tego państwa informacji podatkowych nie posiada, pośrednio lub bezpośrednio udziałów (akcji) w tej spółce.

**Kwestia zaliczenia kosztów finansowania
dłużnego do kosztów uzyskania przycho-
dów na podstawie art. 15c ust. 18 usta-
wy CIT, w sytuacji gdy uprawnienie to
powstało u spółki, która następnie we-
szła w skład PGK, wyrok WSA w Gdańsku
8 marca 2023 r., sygn. I SA/GD 1329/22**

Przepisy ustawy CIT, które regulują sytuację podatkowoprawną PGK, nie zawierają norm ograniczających uprawnienie do zaliczenia kosztów finansowania dłużnego do kosztów uzyskania przychodów na podstawie art. 15c ust. 18 ustawy CIT, w sytuacji gdy uprawnienie to powstało u spółki, która następnie weszła w skład PGK. A zatem, przepisy ustawy CIT nie zawierają ograniczenia w zakresie możliwości rozpoznawania przez PGK kosztów finansowania dłużnego, które nie zostały zaliczone do kosztów podatkowych przed powstaniem PGK przez jej członków. Nie ulega przy tym wątpliwości, że powołana w zaskarżonej interpretacji regulacja zawarta w art. 15c ust. 19 pkt 2 ustawy CIT dotyczy niewątpliwie sytuacji odmiennej od tej, która była przedmiotem pytania zawartego we wniosku. Dotyczyła ona bowiem zakazu rozliczania wyłączonych kosztów finansowania dłużnego w stosunku do spółek wchodzących uprzednio w skład PGK w odniesieniu do kosztów finansowania dłużnego wyłączonych z kosztów uzyskania przychodów w czasie funkcjonowania PGK.

WYBÓR INTERPRETACJI PODATKOWYCH

SPIS TREŚCI

Zasady potrącania kosztów uzyskania przychodów przez podatników prowadzących podatkową księgę przychodów i rozchodów , interpretacja ogólna Ministra Finansów z 23 lutego 2023 r., sygn. DD2.8202.3.2022	9
Zwolnienie z VAT usługi pośrednictwa w zakresie oferowania produktów kredytowych na stronie internetowej spółki, która będzie świadczona przez spółkę na rzecz banków , interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 7 marca 2023 r., sygn. 0111-KDIB3-1.4012.886.2022.2.WN	9
Obowiązki płatnika opodatkowanego estońskim CIT w związku z wypłatą zaliczek na poczet dywidendy , interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 3 marca 2023 r., sygn. 0115-KDIT1.4011.71.2023.1.AS	9
Spółka komunalna będzie zobowiązana do sporządzenia lokalnej dokumentacji cen transferowych przy przekroczeniu progów dokumentacyjnych określonych w art. 11k ust. 2 ustawy CIT z powodu powiązań z jednostką samorządu terytorialnego o charakterze osobowym , interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 2 marca 2023 r., sygn. 0111-KDIB1-2.4010.831.2022.2.AW	10
Zwolnienie z VAT oprocentowania z tytułu rozłożenia na raty opłaty przekształceniowej. Kwestia wykazania transakcji na fakturze w dwóch pozycjach , interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 1 marca 2023 r., sygn. 0111-KDIB3-1.4012.882.2022.2.IK	10

Zasady potrącania kosztów uzyskania przychodów przez podatników prowadzących podatkową księgę przychodów i rozchodów, interpretacja ogólna Ministra Finansów z 23 lutego 2023 r., sygn. DD2.8202.3.2022

Dowód stanowiący podstawę do zaksięgowania (ujęcia) kosztu uzyskania przychodu otrzymany przez podatnika lub przekazany do biura rachunkowego w późniejszym terminie, może być zaksięgowany (ujęty) w PKPiR w miesiącu, w którym został otrzymany przez podatnika bądź przekazany do biura rachunkowego. Powinno to nastąpić do końca roku podatkowego, w którym zgodnie z art. 22 ust. 4 albo ust. 5-5c ustawy PIT, koszt ten może być potrącony. Księgując (ujmując) ten dowód w PKPiR, w kolumnie drugiej podatnicy wpisują datę zdarzenia gospodarczego. Zgodnie z objaśnieniami do PKPiR, jest to dzień miesiąca wynikający z dokumentu stanowiącego podstawę dokonywania wpisu (datę poniesienia wydatku, otrzymania towaru lub uzyskania przychodu albo datę zestawienia sprzedaży). Zatem, późniejsze wpisanie danego kosztu nie powoduje zmiany daty jego poniesienia, o której mowa w art. 22 ust. 6b ustawy PIT. Jednocześnie, w przypadku dowodu otrzymanego przez podatnika lub przekazanego do biura rachunkowego w późniejszym terminie i wykazania go w PKPiR w miesiącu, w którym został otrzymany bądź przekazany do biura rachunkowego, w kolumnie 17 „Uwagi”, można opisać przyczyny późniejszego zaksięgowania (ujęcia) danego kosztu w prowadzonej księdze.

Zwolnienie z VAT usługi pośrednictwa w zakresie oferowania produktów kredytowych na stronie internetowej spółki, która będzie świadczona przez spółkę na rzecz banków, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 7 marca 2023 r., sygn. 0111-KDIB3-1.4012.886.2022.2.WN

Z wniosku wynika, że spółka będzie przedstawiać klientom możliwości skorzystania z produktów finansowych przygotowanych przez bank oraz nie będzie mieć własnego interesu w zakresie treści umowy kredytu zawieranej pomiędzy klientem, a bankiem. Od ilości umów zawartych przez pozyskanych klientów z bankiem spółce będzie przysługiwać wynagrodzenie. Spółka w granicach swoich możliwości zamierza uczynić wszystko co w jej mocy, aby doszło do zawarcia umowy kredytu pomiędzy osobą fizyczną realizującą zakup na stronie internetowej sklepu a bankiem, z którym spółka współpracuje. Spółka będzie odpowiedzialna

za podejmowane przez siebie działania wobec banków. Zakres odpowiedzialności spółki względem banków nie będzie dotyczył aspektów technicznych, sprawności systemu informatycznego, sprawności sprzętu. Czynności wykonywane przez spółkę nie będą ograniczać się wyłącznie do dopełnienia formalności administracyjnych związanych z umową (np. wyłącznie do udostępniania informacji stronom transakcji finansowej), ale będą obejmować m.in. oferowanie na stronie internetowej sklepu internetowego możliwości zapłaty za towar/usługę z wykorzystaniem produktu kredytowego banku, udostępnienie konsumentowi na stronie sklepu internetowego narzędzia, tj. kalkulatora ratalnego, zapewnienie konsumentowi dostępu do formularza, wsparcie w wypełnieniu wniosku, prezentowanie produktów kredytowych banku, informowanie konsumenta o pozytywnej lub negatywnej decyzji kredytowej i udostępnienie klientowi możliwości podpisania umowy z bankiem (w przypadku decyzji pozytywnej) poprzez odpowiednie przekierowania i instrukcje zależne od wymagań danego banku. Pośrednictwo w udzielaniu kredytów, którego spółka się podejmuje doprowadzi do zmiany w stosunkach majątkowych banku i konsumenta w rezultacie zawarcia przez te podmioty umowy kredytu. Spółka jako pośrednik nie będzie mieć żadnego interesu w zakresie treści umowy kredytu zawartej przez bank z konsumentem. Świadczona przez spółkę usługa nie będzie obejmowała w swoim zakresie czynności ściągania długów, w tym factoringu ani doradztwa bądź usługi w zakresie leasingu. A zatem należy stwierdzić, że spółka dokonując ww. czynności zmierzające do zawarcia umowy kredytu pomiędzy ostatecznym konsumentem a bankiem, będzie korzystać ze zwolnienia od podatku w oparciu o art. 43 ust. 1 pkt 38 ustawy VAT.

Obowiązki płatnika opodatkowanego estońskim CIT w związku z wypłatą zaliczek na poczet dywidendy, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 3 marca 2023 r., sygn. 0115-KDIT1.4011.71.2023.1.AS

Pojęciem należności (wypłat) z tytułu podzielenych zysków spółki, o których mowa w art. 30a ust. 19 i art. 41 ust. 4ab ustawy PIT objęte są także zaliczki na poczet przyszłej dywidendy (zaliczki na poczet udziału w zysku). Tym samym w przypadku wypłaty zaliczki na poczet dywidendy jako płatnik spółka powinna pobrać i wpłacić 19% zryczałtowany podatek dochodowy od osób fizycznych w oparciu o art. 30a ust. 1 pkt 4 i art. 41 ust. 4ab ustawy PIT. Jednocześnie spółka zastosuje pomniejszenie, o którym mowa w art. 30a ust. 19 ustawy PIT.

Spółka komunalna będzie zobowiązana do sporządzenia lokalnej dokumentacji cen transferowych przy przekroczeniu progów dokumentacyjnych określonych w art. 11k ust. 2 ustawy CIT z powodu powiązań z jednostką samorządu terytorialnego o charakterze osobowym, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 2 marca 2023 r., sygn. 0111-KDIB1-2.4010.831.2022.2.AW

Z brzmienia art. 11n pkt 5 ustawy CIT wynika, że obowiązku sporządzania dokumentacji cen transferowych nie mają podmioty, u których jedynym czynnikiem kwalifikującym do uznania je za podmioty powiązane jest fakt, że udziały (akcje) w tych podmiotach posiada Skarb Państwa lub jednostka samorządu terytorialnego (związek) lub fakt, że Skarb Państwa lub jednostka samorządu terytorialnego (związek) wywiera znaczący wpływ na te podmioty. Innymi słowy, z brzmienia art. 11n pkt 5 ustawy CIT wynika, że nie mają obowiązku sporządzania dokumentacji cen transferowych te podmioty, które są powiązane bezpośrednio lub pośrednio tylko ze Skarbem Państwa lub jednostką samorządu terytorialnego (związkiem). W przedmiotowej sprawie, oprócz połączeń kapitałowych, które w określonym przypadku zwalniają z obowiązku sporządzania dokumentacji cen transferowych, a które występują w relacji spółka (wnioskodawca) – gmina, występują także powiązania o charakterze osobowym, bowiem w skład rady nadzorczej spółki wchodzi sekretarz gminy i skarbnik gminy. Z kolei w przypadku transakcji z A sp. z o.o. występują powiązania osobowe w postaci prezesa zarządu wnioskodawcy, który jest jednocześnie członkiem rady nadzorczej A sp. z o.o., natomiast w przypadku transakcji z B członek rady nadzorczej wnioskodawcy jest jednocześnie dyrektorem B. Te okoliczności sprawiają, że wnioskodawca nie będzie zwolniony z obowiązku sporządzania dokumentacji cen transferowych na podstawie art. 11n pkt 5 ustawy CIT. Przepis art. 11n pkt 5 ustawy CIT przewiduje bowiem, że obowiązek taki nie istnieje jedynie w przypadku gdy po-

wiązania wynikają wyłącznie z powiązania ze Skarbem Państwa (lub jednostkami samorządu terytorialnego lub ich związkami). Tym samym w rozpatrywanej sprawie nie jest możliwe zastosowanie art. 11n pkt 5 ustawy CIT wobec nieziszczenia się przesłanek występujących w tym przepisie, ponieważ wnioskodawca nie jest powiązany wyłącznie z jednostką samorządu terytorialnego poprzez powiązania kapitałowe, a w analizowanej sprawie występują także powiązania osobowe.

Zwolnienie z VAT oprocentowania z tytułu rozłożenia na raty opłaty przekształceniowej. Kwestia wykazania transakcji na fakturze w dwóch pozycjach, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 1 marca 2023 r., sygn. 0111-KDIB3-1.4012.882.2022.2.IK

Skoro rozłożenie na raty zapłaty należnej kwoty opłaty z tytułu przekształcenia prawa użytkowania wieczystego nieruchomości gruntowej w prawo własności na rzecz dotychczasowego użytkownika wieczystego, następuje po wydaniu nieruchomości, to zgodnie z art. 8 ust. 1 ustawy VAT stanowi odpłatne świadczenie usług podlegające opodatkowaniu w myśl art. 5 ust. 1 ustawy VAT. W konsekwencji należne odsetki stanowiące wynagrodzenie za usługę finansową podlegają zwolnieniu od podatku na podstawie art. 43 ust. 1 pkt 38 ustawy VAT.

W sytuacji gdy jedna faktura obejmuje sprzedaż towarów lub usług objętą poszczególnymi stawkami podatku i sprzedaż zwolnioną od podatku, należy na fakturze wykazać kwotę podatku od sumy wartości sprzedaży netto, z podziałem na sprzedaż objętą poszczególnymi stawkami podatku i sprzedaż zwolnioną od podatku. Z uwagi na fakt, że opłata za przekształcenie prawa użytkowania wieczystego na wystawionej przez gminę fakturze została opodatkowana stawką podatku w wysokości 23%, a odsetki korzystają ze zwolnienia, właściwym będzie umieszczenie ich na fakturze w odrębnych pozycjach.

KONTAKT

ANNA PACZUSKA
tel. +48 505 455 593
anna.paczuska@ptpodatki.pl

PATRYCJA LUTAK
tel. +48 519 898 310
patrycja.lutak@ptpodatki.pl

WARSZAWA

ul. Giełdowa 7/9, 01-211 Warszawa
tel. 22 205 22 00, fax 22 205 22 01
e-mail: biuro@ptpodatki.pl

LUBLIN

Al. Racławickie 8, 20-037 Lublin
tel. 519 407 698, fax 22 205 22 01
e-mail: biuro@ptpodatki.pl

KATOWICE

Podchorążych 1, 40-043 Katowice
tel. 32 704 79 39, fax 22 205 22 01
e-mail: biuro@ptpodatki.pl

WROCŁAW

ul. Wierzbowa 30, 50-057 Wrocław
tel. 605 514 518, fax 22 205 22 01
e-mail: biuro@ptpodatki.pl